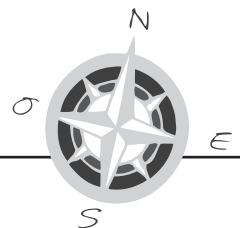

Als quatre vents

L'ASCENSIÓ I LA SEGONA VINGUDA DE JESUCRIST

En tornar a agafar el fil del Compendi del Catecisme en aquesta trobada setmanal que és l'article Als Quatre Vents —fil que va quedar interromput per les festes de Nadal—, ens trobem amb l'Ascensió i la segona vinguda de Jesucrist. Si la primera vinguda, que hem rememorat en les festes nadalenques, ens presenta Jesús fet un infant perquè tothom s'hi apropi sense por, a la segona se'ns diu que vindrà ple de glòria i majestat, per judicar els vius i els morts.

Sabem que Jesús se'n pujà al cel després de quaranta dies d'haver-se mostrat als Apòstols sota els trets d'una humanitat ordinària que ocultaven la seva glòria de ressuscitat. Des d'allà regna i intercedeix a favor nostre a prop de Déu Pare, ens envia l'Esperit Sant i ens dóna l'esperança de trobar-lo un dia, havent-nos preparat un lloc.

Tot just abans de començar l'Advent, en celebrar la solemnitat de Crist Rei, ens preguntàvem com és el regnat de Jesucrist. El seu regne és un regne de justícia, d'amor i de pau, i la manera de regnar és la que ens va ensenyar quan va viure entre nosaltres: servint. Crist glorificat roman misteriosament a la terra, on el seu regne és ja present com a germen i inici en l'Església. Per això, tots els fidels —perquè tots participem, encara que de manera diversa, en el sacerdoci de Jesucrist— hem de regnar com Crist: servint els germans, especialment els més necessitats.

Quanta tinta s'ha vessat per intentar descriure el final dels temps! Hi ha tota una literatura apocalíptica, que

de tant en tant pren volada amb motiu, per exemple, d'aniversaris més assenyalats, com ho va ser l'inici del mil·lenni. No sabem ni el dia ni l'hora (cf. Mt 25,13) i no val la pena gastar-hi les energies, perquè això només ho sap Déu nostre Senyor. El que sí sabem per les sagrades Escripures és que, després del darrer trastorn còsmic d'aquest món que passa, la vinguda gloriosa de Crist tindrà lloc amb el triomf definitiu de Déu en la parusia, és a dir, amb la vinguda segona i definitiva de Crist, i amb el judici final.

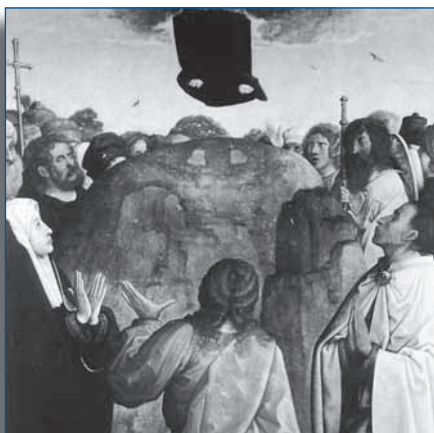
Els cristians no hem de tenir por de Déu, ni por del món que passa. Si durant aquesta vida procurem estimar de debò Déu i els altres, Jesús, que ha vingut a salvar-nos, serà un jutge misericordiós, com ell mateix ho va prometre quan va dir que a tothom qui el reconegués davant els homes, també ell el reconeixeria davant el seu Pare del cel; però al qui el negués davant els homes, també ell el negaria davant el seu Pare del cel (cf. Mt 10,32-33). Són paraules consoladores que ens ajudaran a «gastar-nos» per ser testimonis creïbles de l'amor de Déu en el món.

En aquell moment grandios i terrible alhora del judici final, els secrets dels cors seran revelats, com també la conducta de cadascú envers Déu i envers el proïsme. Per la gràcia de Déu i per les nostres bones obres serem omplerts de vida per a tota l'eternitat, i «Déu serà tot en tots» (1Co 15,28). Quina joia més gran gaudir per sempre de Déu i de tots aquells qui hem estimat a la terra!

+ *Jaume Pujol*

† **Jaume Pujol Balcells**

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

lectura del llibre de Jeremies (Jr 1,4-5.17-19)

En temps de Josies, el Senyor em va fer sentir la seva paraula i em digué: «Abans que et modelés a les entranyes de la mare ja et vaig conèixer; abans de néixer ja et vaig consagrar i et vaig fer profeta, destinat a les nacions. Ara, doncs, ceneix-te el vestit i vés a dir-los tot el que et manaré. No tinguis por d'ells, si no, seria jo, qui te'n faria tenir. Avui faig de tu una ciutat inexpugnable, una pilastra de ferro, una muralla de bronze que resistirà contra tot el país: contra els reis de Judà i els seus governants, contra els seus sacerdots i contra el seu poble. T'assaltaran però no et podran abatre, perquè jo et faré costat per alliberar-te. Ho diu l'oracle del Senyor.»

Salm responsorial [Sl 70,1-2, 3-4a.5-6ab.15ab i 17 (R.:15a)]

En vós m'emparo, Senyor,
que no en tingui un desengany.
Deslliureu-me, traieu-me del perill,
vós que sou bo; escolteu i salveu-me. R.

R. Els meus llavis diran a tothom com m'ajudeu.

Sigueu el meu castell de refugi,
la meua roca salvadora.

Déu meu, traieu-me de les mans de l'injust. R.

Vós sou la meua esperança, Déu meu,
he confiat en vós, Senyor, des de petit.

Vós em traguéreu de les entranyes de la mare,
acabat de néixer em vaig emparar en vós. R.

D'un cap a l'altre del dia els meus llavis
diran a tothom com m'ajudeu;
m'instruíu, Déu meu, des de petit,
i encara avui us proclamo admirable. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,31-13,13)

Germans, [interesseu-vos més pels dons millors. Però ara us indicaré un camí incomparablement més gran.

Si jo tingués el do de parlar els llenguatges dels homes i dels àngels però no estimés, valdria tant com les campanes que toquen o els platerets que dringuen. Si tingués el do de profecia i arribés a conèixer tots els secrets de Déu i tota la veritat, si tingués tanta fe que fos capaç de transportar les muntanyes, però no estimés, no seria res. Si distribuís tot el que tinc, fins i tot si em vengués a mi

mateix per esclau, sense estimar, només per ser ben vist, no em serviria de res.]

El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és presumit ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja, no s'alegra de les farses, sinó de la rectitud; ho suporta tot, i no perd mai la confiança, l'esperança, la paciència. L'amor no passarà mai. Vindrà un dia que el do de profecia serà inútil, que el do de parlar llenguatges misteriosos s'acabarà, que el do de conèixer també serà inútil. Els dons de conèixer o de profecia que ara posseïm són incomplets; el dia que ho coneixerem tot, allò que era incomplet ja no tindrà utilitat. Quan jo era un nen, parlava com els nens, sentia com els nens raonava com els nens; però d'ençà que sóc un home, ja no m'és útil el que és propi dels nens. De moment coneixem com si hi veiéssim poc clar una imatge reflectida en un mirall; després hi veurem cara a cara. De moment conec només en part; després coneixeré del tot, tal com Déu em coneix. Mentrestant la fe, l'esperança i l'amor subsisteixen tots tres, però, de tots tres, l'amor és el més gran.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 4,21-30)

En aquell temps, Jesús, a la sinagoga de Natzaret, començà així la seva explicació: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura.» Tothom ho comentava estranyant-se que sortissin dels seus llavis aquelles paraules de gràcia. Deien: «No és el fill de Josep, aquest?» Jesús els digué: «De segur que em retraureu aquesta dita: "Metge, cura't tu mateix": hem sentit dir el que has fet a Cafarnaüm; fes-ho també aquí, al poble dels teus pares.»

Però ell afegí: «Us ho dic amb tota veritat: no hi ha cap profeta que sigui ben rebut al seu país natal. En temps d'Elies, quan el cel, durant tres anys i sis mesos, no s'obrí per donar pluja, i una gran fam s'apoderà de tot el país, ben segur que hi havia moltes viudes a Israel, però Elies no va ser enviat a cap d'elles, sinó a una viuda de Sarepta de Sidó. I en temps del profeta Eliseu també hi havia molts leprosos a Israel, però cap d'ells no va ser purificat del seu mal, sinó Naaman, un leproso de Síria.»

Enten això, tots els qui eren a la sinagoga, indignats, es posaren a peu dret, el tragueren del poble i el duqueren cap a un cingle de la muntanya on hi havia el poble per estimbar-lo. Però ell se'n anà passant entremig d'ells.

Litúrgia de la setmana

28-1. Diumenge IV del temps durant l'any [Jr 1,4-5.17-19; Sl 70; 1Co 12,31-13,13; Lc 4,21-30. LE i LH tot propi]. Sant Tomàs d'Aquino, prevere i doctor de l'Església. Dominic, escriptor i mestre en filosofia i teologia (1225-1274).

29-1. LE/LH del dilluns de la IV setmana durant l'any. [He 11,32-40; Sl 30; Mc 5,1-20]. Sant Pere Nolasc, religiós i considerat un dels fundadors de l'orde de la Mare de Déu de la Mercè (†1258).

30-1. LE/LH del dimarts de la IV setmana durant l'any. [He 12,1-4; Sl 21; Mc 5,21-43]. Sant Adelelm (Lesmes). És patró de Burgos i es diu que ajudava els pelegrins de sant Jaume de Galícia (s. XI).

31-1. LE/LH del dimecres de la IV setmana durant l'any. [He 12,4-7.11-15; Sl 102; Mc 6,1-6]. Sant Joan Bosco (1815-1888) que, implicat en la societat, que iniciava l'era industrial, es va decidir a fer dels nois i noies uns bons artesans [M0].

1-2. LE/LH del dijous de la IV setmana durant l'any. [He 12,18-19.21-24; Sl 47; Mc 6,7-13]. Sant Sever, bisbe de Ravenna, defensor de la fe de Nicea (divinitat de Crist) contra els arrians (s. IV).

2-2. Festa de la Presentació del Senyor. [Ml 3,1-4; Sl 23; Lc 2,22-40]. Dia de candeles a les mans dels fidels per sortir a rebre el qui es va presentar com a

«llum de tots els pobles».

3-2. LE/LH del dissabte de la IV setmana durant l'any. [He 13,15-17.20-21; Sl 22; Mc 6,30-34]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia). Des del segle XI té una gran popularitat en la devoció popular (†316) [MLI].

4-2. Diumenge V del temps durant l'any [Is 6,1-8; Sl 137; 1Co 15,1-11; Lc 5,1-11. LE i LH tot propi]. Santa Verònica, la dona que va rebre de Crist la "vera icona" impresa en el sant drap, que li havia ofert compassiva.

SETMANA IV [LE, Litúrgia Eucarística; LH, Litúrgia de les Hores]

Ens costa molt acceptar que un altre ens vingui a donar lliçons, sobretot en aquelles coses que afecten el més profund de la nostra fe. Pobres natzarens, ells ja en tenien prou en complir les pràctiques a la sinagoga, i no els va agradar gens que algú dels seus els digués que era el Messies. Que bonic que és parlar d'estimar i que difícil que és deixar que tota la nostra vida estigui centrada en l'Amor, en Jesucrist. Deixar que la meva vida, les meves relacions personals, la meva butxaca, el meu treball girin entorn del fill de Josep? Massa vegades preferim deixar-ho per als altres, i fins ens tornem violents i neguitosos com els natzarens.

Senyor Jesús, no us canseu d'invitar-nos a la festa de l'amor tot convidant-nos a la conversió de cor, ajudeu-nos a ser valents i a creure sense defallença en la força de l'amor «que ho suporta tot i no perd mai la confiança».

Jaume Gené, pvre

“Un rebrot neixerà de la soca de Jesé, sortiran plançons de les seves arrels” com ressonen encara aquestes paraules del profeta Isaïes després de les festes de Nadal... i, quasi sense adonar-nos, estem ja a finals de gener havent fet memòria del martiri del Bisbe St. Fructuós i els seus dos diaques St. Auguri i St. Eulogi, que se'ns presenten com plançons que arrelaren a la nostra terra alimentats per la força del missatge radical que ens portà St. Pau i a qui també recordarem el vint-i-cinc d'aquest mateix mes. Tot plegat és motiu per nosaltres de renovar l'originalitat inicial del missatge cristià, originalitat que potencia tot allò que és vincle de comunió i relativitza les diferències sorgides en el decurs de la història... Amb aquesta voluntat hem celebrat, també, la setmana de pregària per la unitat dels cristians i ens em refermat en els orígens, com uns plançons que saben que tots han brotat de la mateixa soca.

PASSA...

Que darrerament s'han fet algunes declaracions dient que s'hauria de despenalitzar (legalitzar) l'eutanàsia.

Que s'han mostrat unes imatges esgarrifoses de l'execució a la força de Saddam Hussein amb declaracions a favor de la pena de mort per part d'alguns dirigents mundials. I se n'executen moltes de penes de mort entre diferents països.

Que s'han fet públics els números d'avortaments en diferents llocs i tots són impressionants, tots són de milers i milers. També a casa nostra. I tot això es defensa en nom del progrés. De quin progrés?

Davent de tot això els creients hem d'aixecar la veu i dir NO a l'eutanàsia, NO a la pena de mort i No a l'avortament.

Aquests No no són pas una actitud negativa. SÓN UNA ACTITUD POSITIVA A FAVOR DE LA VIDA. SÓN UN SÍ A LA VIDA, A TOTA LA VIDA.

Aquest és el veritable progrés. El progrés a favor de la vida. El no mataràs s'ha d'aplicar a tota la vida. Des del començament fins al final.

Amb el respecte a tota vida i a tota la vida és com progressarà la humanitat. No ens enganyem!

JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA

Cada any el dia 2 de febrer, coincidint amb la festa de la Presentació del Senyor, l'Església celebra la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Bo és que aquest dia agraïm a Déu que tants homes i dones viuen amb joia i esperança la seva dedicació total al Senyor, vivint en obediència, sense res propi i en la castedat.

El lema de la Jornada d'enguany és: Vida consagrada i família. Presència de la Trinitat en la història. És precisament en la família cristiana, si viu com a tal, on la terra fecunda germinarà la llavor de l'Evangelí i les vocacions a la vida consagrada. És en la família on els infants i els joves tenen les primeres experiències dels valors evangèlics, de l'amor que es dona a Déu i als altres. Si la Jornada Mundial de Vida Consagrada és acció de gràcies pel do de la vida consagrada, també ho ha de ser de pregària, perquè el Senyor susciti noves vocacions a la vida religiosa contemplativa i apostòlica, als instituts seculars, a l'orde de les Verges, a la vida eremita i a les noves formes de vida consagrada que neixen en l'Església de Déu. «Tota la comunitat cristiana -pastors, laics i persones consagrades- és responsable de la vida consagrada, de l'acolliment i del suport que cal oferir a les noves vocacions» (V.C.105).

Els religiosos i religioses de l'Església de Tarragona, a més de celebrar la Jornada el dia 2, ens reunirem a la Catedral, el diumenge dia 4 de febrer, a les 11 del matí, per a celebrar l'eucaristia al voltant del nostre pastor, visualitzant així la comunió i la diversitat dels nostres carismes al servei d'aquesta Església local.

P. Pere Cardona, o.f.m.c.

28 de gener

- Jornada de la Infància Missionera.
- Visita pastoral a la Parròquia de Sant Julià de l'Arboç.
- Visita pastoral a la Parròquia de Sant Salvador del Vendrell.

30 de gener

- Visita pastoral a la Parròquia de Sant Salvador del Vendrell.

2 de febrer

- 700è aniversari de la Parròquia de Sant Salvador del Vendrell. A l'església, festa de les famílies, amb motiu de la Candelera.
- Visita pastoral a les parròquies de Calafell.
- Confirmacions a la Parròquia de Sant Pere de Calafell i assemblea parroquial. A les 8 de la tarda.

3 de febrer

- Jornada Diocesana de Pastoral de la Salut. «La Pastoral de la Salut: noves realitats, nous reptes i noves oportunitats», conferència a càrrec del P. Francisco Àlvarez, camil, professor de l'Institut de Teologia Pastoral Sanitària del Camillianum de Roma. A les 10 del matí, a l'Hospital de Sant Joan de Reus.
- «Els camins de la Missió», a càrrec de Mn. Josep Pascual, dintre del II Curs d'animadors missioners. A la casa dels Concilis (c/ de les Coques, 10) de Tarragona, de les 10 del matí a les 12 del migdia.
- Confirmacions a la Parròquia de Sant Bernat Calbó, a les 8 del vespre. Conferirà el sagrament el Sr. Vicari General de l'arxidiòcesi.

4 de febrer

- «Zona 0», espai de pregària personal i de reflexió en grup, organitzat per la Delegació Diocesana de Joventut. A la casa d'espiritualitat Pare Palau (Av. d'Estanislau Figueras, 31) de Tarragona, a les 5 de la tarda.

NOMENAMENT

El Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, ha disposat els següent nomenament:

- Sra. Rosalía Gras Minguella, vicecancellera i encarregada dels assumptes matrimonials administratius de l'Arquebisbat de Tarragona.

- El passat dissabte, dia 13 de gener, va tenir lloc una primera catequesi impartida pel Sr. Arquebisbe als catecúmens del nostre arquebisbat. Hi assistiren cinc adults que es preparen per a rebre els sagraments de la iniciació cristiana, acompanyats dels seus mossens o catequistes. Fou una jornada molt reeixida. Acompanyem aquesta formació amb la nostra pregària.
- El diumenge 14 de gener es va llevar amb els portals de moltes cases plens d'ampolles buides de cava que els veïns havien anat guardant. El motiu no era d'altre que col·laborar amb aquest petit gest a la cadena de solidaritat que començava a les cases i que continuava amb un bon equip de voluntaris de Caritas, membres adults del Tant Com Puc, nois i noies del grup de joves Santa Anna, i molts altres col·laboradors ocasionals que van fer possible recollir aquests envasos que, un cop venuts, serviran per ajudar a finançar alguns projectes de solidaritat de Caritas parroquial.

ES PREPARA UN GRAN ESDEVENIMENT

Congrés internacional Sant Fructuós i el Cristianisme Primitiu a Tarragona.

L'any 2009 l'Església de Tarragona celebrarà el 1.750è. aniversari del martiri de sant Fructuós, bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, immolats a l'amfiteatre de la ciutat el 21 de gener de l'any 259, durant la persecució decretada pels emperadors Gal·liè i Valerià.

L'inici de la celebració coincidirà amb la diada de sant Fructuós de l'any 2008, 21 de gener, i la seva cloenda coincidirà amb la mateixa diada de l'any 2009.

Entre els diferents actes programats per a celebrar aquesta efemèride, l'Arquebisbat de Tarragona ha convocat un congrés internacional sobre la història del cristianisme primitiu a Tarragona. Aquesta trobada científica serà organitzada per l'Institut Superior de Ciències Religioses «Sant Fructuós» i comptarà amb el patrocini de la Facultat de Teologia de Catalunya. El Congrés se celebrarà a Tarragona els dies 19, 20 i 21 de juny de l'any 2008, sota el títol Sant Fructuós i el Cristianisme Primitiu a Tarragona.

El logotip de l'aniversari i el cartell anunciador del congrés van ser presentats públicament en el decurs d'una roda informativa que va tenir lloc el passat dia 19 de gener al Palau arquebisbat de Tarragona i la qual hi foren presents el Senyor Arquebisbe i Mn. Armand Puig, president de la Comissió organitzadora, així com altres membres de l'esmentada comissió.

